

La commemoració dels cinc-cents números de la publicació *Vacarisses, Balcó de Montserrat* no podia tenir una millor celebració que un recull d'articles destacats que s'hi han publicat. La totalitat dels articles són de l'estudiós local Àngel Manuel Hernández, que destaca en aquesta obra per la seva pluridisciplinarietat, ja sigui en el camp de la història, com en el camp de les ciències, essent aquest últim la seva especialitat pels seus estudis superiors en biologia. La presentació del llibre és a tot color i amb una acurada presentació que dona un caràcter sobri a l'obra.

La ingent tasca d'aquest investigador a nombrosos arxius del país, particularment a l'Arxiu Històric Comarcal de Terrassa, dona com a resultat un seguit d'estudis que omplen el buit historiogràfic d'una població com la de Vacarisses, que, com moltes altres localitats petites, necessita d'historiadors i estudiosos que treballin desinteressadament en la coneixença del seu passat. És, doncs, una referència més per a aquells que vulguin endegar estudis sobre la boirosa població vallesana, que fins ara comptaven, entre d'altres, amb els articles de Joan Valls i Pueyo, o les publicacions d'Antoni Flotats i Llagostera.

En aquest cas, és de lloar l'aportació d'Àngel Manuel Hernández, que, com es destaca en el pròleg, no viu a la població, però hi manté una estreta relació per la proximitat d'aquesta amb Olesa de Montserrat, molt més estudiada pel mateix autor. Els catorze anys de col·laboracions d'Hernández amb la revista ens ofereixen

un seguit d'estudis que van des de la geologia o la botànica a la toponímia, la història local, i un seguit d'articles diversos que fan referència a personatges i indrets destacats de Vacarisses.

Pol Meseguer i Bell

AIXALÀ, Dolors; CABALLERO, Anna; MASCARÓ, Montse. **La Llei de barris a Terrassa. Una experiència per a la reflexió.** Terrassa: Ajuntament de Terrassa, 2009. 119 pàgines.

El títol i el contingut d'aquest llibre posen de manifest que l'objectiu perseguit és posar en comú i fer un exercici de reflexió sobre una llei i la seva aplicació a la nostra ciutat. Les actuacions realitzades per part de l'administració

local amb el suport de la Generalitat de Catalunya a partir de l'anomenada Llei de Barris (Llei 2/2004, de 4 de juny, de millora de barris, àrees urbanes i viles que requereixen una atenció especial) i en col·laboració amb el teixit associatiu i els ciutadans de les àrees implicades.

El treball ha estat realitzat per les periodistes Dolors Aixalà, Anna Caballero i Montse Mascaró, i coordinat per l'empresa CGC Comunicació. Pere Navarro, Alcalde de Terrassa, analitza en el seu pròleg l'experiència del Pla de barris del Districte 2 (2005-2008) i la primera fase del Pla de barris de la Maurina, i el llibre té com a principal objectiu reflexionar sobre les novetats que aquests projectes aporten a la política municipal i els beneficis que han generat al conjunt de la ciutadania.

El treball vol servir per a corregir o perfeccionar els propers Plans de barris, de manera que siguin les persones les que facin seves aquestes actuacions adreçades a millorar les condicions de vida. Alhora, també pot ser útil perquè aquestes experiències terrassenques puguin ser analitzades, estudiades o aplicades en altres ciutats que vulguin endegar nous plans.

El llibre, estructurat en sis capítols, unes conclusions i cinc entrevistes, analitza l'urbanisme, els programes socioeconòmics, els veïns i la seva participació, el teixit associatiu, el finançament i les experiències d'altres barris de Catalunya.

A l'apartat "Altres experiències a Catalunya", podem trobar-hi una anàlisi resumida de les activitats desenvolupades pel Pla de barris a diferents ciutats: Vic,

Barris del Sud; Sant Boi de Llobregat, Casablanca; Barcelona, Santa Caterina, Sant Pere i la Barceloneta; El Prat de Llobregat, Sant Cosme, i per últim, la del barri de l'Erm a Manlleu.

Abans d'arribar a l'apartat d'entrevistes, que tanca el llibre, s'exposen les conclusions del treball. En aquestes deu conclusions, que no manaments, se'ns explica, en definitiva, el bon treball fet al districte 2 i com aquesta experiència esdevindrà cabdal per a la segona fase del Pla de la Maurina. Resta evident que les noves formes d'organització tècnica i professional de les feines, així com la coordinació entre els diferents nivells de l'Administració i el reconeixement i la col·laboració amb els veïns i veïnes i les seves organitzacions, són elements imprescindibles per a una bona política urbana de caràcter clarament social.

A més a més, recull l'opinió d'especialistes, agents del món associatiu, veïnal i polític, i dels barris del nostre país, com el geògraf Oriol Nel·lo o els arquitectes Jordi Ludevid i María José Mier. Així mateix, podem llegir l'opinió política de la regidora d'urbanisme de Terrassa, Carme Labòria, i la veïnal del president de la Confederació d'Associacions Veïnals de Catalunya, Joan Martínez.

L'alcalde, a la presentació, explica que s'han posat en marxa noves formes d'organització més transversals, més flexibles, més properes a la realitat quotidiana de les persones i dels barris, més obertes a la participació i orientades molt clarament a assolir uns objectius concrets i quantificables.

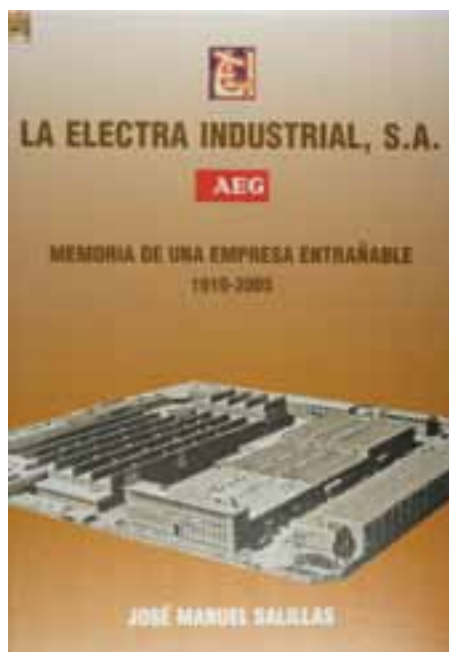
El preàmbul de la llei reconeix que hi ha, a Catalunya, barris, espais i àrees urbanes on es concentren processos de regressió urbanística, problemes demogràfics (causats per la minva o el creixement excessiu de la població) i mancances econòmiques i socials, i també que determinats barris i àrees urbanes de Catalunya avui requereixen una atenció especial de l'Administració pública. Una atenció que superi les intervencions sectorials i que permeti emprendre-hi accions d'intervenció integral, dirigides tant a la rehabilitació física, com a la sostenibilitat ambiental, el benestar social i la dinamització econòmica. Aquestes accions han d'anar destinades a la comunitat sencera del barri o l'àrea afectats, per tal d'aconseguir que l'espai i els equips públics esdevinguin factors de desenvolupament social i personal, generadors de teixit social i cultural, entorns afavoridors de cohesió i identificadors socials i culturals.

La confirmació d'aquestes afirmacions i objectius de la llei i del nostre alcalde han d'estar sempre, en una societat democràtica, en mans de la ciutadania.

Manel Márquez i Berrocal,

SALILLAS, José Manuel. **La Electra Industrial, S.A. AEG. Memoria de una empresa entrañable, 1910-2005.** Terrassa: Ediciones Rondas, S.L., febrer 2010. 85 pàgines.

José Manuel Salillas ha escrit una història íntima i personal de l'empresa

l'Electra Industrial, elaborada a partir de la seva memòria com a extreballador de la fàbrica i aprofitant alguns recursos historiogràfics publicats per ell o manllevats d'altres publicacions.

L'autor, en el seu pròleg, ja anuncia que no té cap pretensió de fer la història de l'AEG, sinó només d'escriure els seus records de gairebé trenta anys a l'empresa, i ho fa destacant els bons records, ja que, com ell diu, «de los sinsabores» no se'n recorda. Així, fa un repàs amable i cordial dels gairebé cent anys de l'empresa, des de l'inici l'any 1910 fins al seu tancament definitiu l'any 2005, obviant de manera clara i decisiva tots els períodes més conflictius políticament i sindicalment, laboralment dolorosos i foscos empresarialment.

La publicació és editada en format gran, té mides de diari, i bona part del